

РЕШЕНИЕ

№ 40797

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10306** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 26, ал. 9 от Закон за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на А. Л. Д., гражданин на И., [дата на раждане] , притежаващ паспорт серия Р № А22916593, издаден на 29.11.2023г. и валиден до 28.11.2031г., чрез адв. А. П. срещу Отказ на виза, издаден въз основа на Заявление за издаване на виза, подадено на 27.07.2025г., издаден от Завеждащ консулска служба в Посолството на Република Б. в А.. С последния ,на основание чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, е отказано издаване на виза за дългосрочно пребиваване.

В жалбата са наведени доводи за неспазване на установената в закона форма, нарушение на материалноправните разпоредби и допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила. Подробни съображения в тази насока за изложени в депозираната жалба. Оспорващият се позовава и на чл. 8 и чл.14 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС), а именно-засягане правото му на личен и семеен живот, както и нарушаване на забраната за дискриминация.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., който поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата- Завеждащ консулска служба в Посолството на Република Б. в А., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 18-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със заявление, подадено на 27.07.2025г. /л.37/ в Посолството на Република Б. в А., жалбоподателят е кандидатствал за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Към същото са представени следните документи: Договор за наем; Декларация от собственик на жилището; Документи удостоверяващи получаването на пенсия в И.; Копие на международен паспорт; Свидетелство за граждански брак; Свидетелство за съдимост; Документ за размера на получаваната пенсия; Удостоверение за налична банкова сметка с титуляр адвокат А. П.; Удостоверение от национален пенсионен съвет- бригаден генерал в пенсия.

По делото са изискани становища във връзка със заявлението на жалбоподателя за издаване на виза от МВР, дирекция "Миграция" и Държавната агенция за национална сигурност (ДАНС), които са приобщени като доказателства. С писмо рег. № 536400-96805/28.10.2025г. на дирекция "Миграция" МВР по делото е представено Становище рег. 312р-18728/04.08.2025г. на зам.директор на ОД на МВР –П.. В цитираните документи е изразено отрицателно становище по искането на А. Л. Д. за дългосрочна виза, като е посочено, в група "Миграция" при ОДМВР - П. е извършена проверка по съгласувателна процедура за издаването на виза тип "D" по ал. 15, ал.1, във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ по отношение на кандидатстващо лице гражданин на И., D. L. D. A. родена на 01.07.1965г., с НП: A22916593, валиден до 28.11.2031г. Уточнено е, че чуждият гражданин кандидатства за статут на пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ /лица, получили право на пенсия, съгласно законодателството на Р. Б., държавата си на произход или друга държава и разполагат с достатъчно средства за издръжка в страната/. Посочено е, че на 01.08.2025г. от служители на „Миграция“ е посетен адрес в [населено място], ул.Г. Б.“ №17, ет.4, ап.8, посочен в искането за виза. На гореупоменатия адрес не е установен никой. В последствие е проведена беседа с домакина по визата Г. К. ЕГН [ЕГН]. Същият е споделил, че живее на [улица], ет.1 ап.2. Служителите на група „Миграция след проведена беседа са установили, че семейство К. имат в съседния блок апартамент, който отдават под наем, предимно на сирийски граждани, като им ги намира лицето М. А. М. ХОДА, гражданин на С. със статут на постоянно пребиваващ чужд гражданин в Република Б.. За чуждия гражданин са споделили, че преди около три месеца им го е довел М., като ги е запознал и им е казал, че иска да наеме апартамента им за няколко месеца. Разказал, че чужденец е от И. и е работил като полицаи, но вече е пенсионер. Децата му са в Г. и Н. и трудно пътува до там, като постоянно прави визи, документи, с които пътува, но за кратък срок. Сега иска да вземе български документи и с тях по-лесно да пътува из Европа и да ходи на гости при децата си, за което трябва да представи, че има собствено жилище или под наем в Р.Б.. Семейство К. го попитали за колко време му трябва апартамента, като той им е отговорил, че докато трае разглеждането и издаването на документи, с които да пътува извън Б.. Подписали договор с D. L. D. A. за 1 год., като получили за това един наем.

Служителите на група „Миграция“ при ОД на МВР-П. заключили, че от събраните факти при извършена проверка, може да се предположи, че адресът е даден фиктивно, домакинът не познава чуждия гражданин, не знае нищо за него, като върши услуга на техен познат. Посочили са, че

чуждият гражданин няма намерение да живее в Р.Б., взима жилището под наем, като целта му е да кандидатства и придобие български документи за самоличност, с които да пътува в Европа при роднините си.

В хода на съдебното производство от ДАНС е представено Писмо рег. №М-10990/30.10.2025г. /л.103/, в което се посочва, че съгласувателната процедура по подаденото от D. L. D. A. заявление за виза е осъществена от Териториалната дирекция „Национална сигурност“-гр. П., като е изразено положително становище в Националната визова информационна система за издаване на виза, т.к. апликантът не е бил идентифициран като заплаха за националната сигурност на Република Б..

Постановен е оспорения отказ от 10.09.2025г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"), от Завеждащ консулска служба в Посолството на Република Б. в А., мотивиран с основание по чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ - по данни на наемодателя, апликантът няма намерение да се установи трайно, продължително или постоянно в Република Б., като целта му е да пътува по-лесно в Европа.

Актът е връчен на кандидата на 10.09.2025 г. по електронен път. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, е подадена на 17.09.2025г. - в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ, от лице, чиито интереси са засегнати неблагоприятно.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира за установено от правна страна следното:

Жалбата е допустима-същата е подадена до съда от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. В същата, съгласно чл.10 ал.4 ЗЧРБ, са посочени нарушения на ЕКПОЧС- лишаване от ефективни средства за защита на признати и гарантирани права и свободи. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност.

При разглеждане по съществото на спора, съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Нормата на чл. 8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република Б., ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република Б. и следователно те отказват издаването на виза.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и

определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011г. /обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011г., в сила от 4.08.2011г. /. Съгласно чл.34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б.. За отказа се съставя формуляр съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основаниято за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице.

Съгласно разпоредбата на чл.9г от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителите в дипломатическите и консулските представителства лица могат да вземат решения по заявленията за издаване на визи. В тази връзка видно от приложената заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. /л.55/, Министърът на външните работи упълномощава по т.4 съответните дипломатически и консулски представителства да се произнасят по заявленията за визи. Представена е и Заповед №1/26.01.2025г. на посланика в Посолство на Република Б. А., с което упълномощава, считано от 26.01.2025г. М. Д. Г.-втори секретар, завеждащ Консулска служба и МОЛ в ДП-А., като компетентно длъжностно лице по съставянето, подписването и връчване на откази за издаване на визи. Посочено е, че при отсъствие на оправомощеното консулско длъжностно лице формулярите да се съставят, подписват и връчват от заместника му. Отказът е издаден в писмена форма, като е мотивиран с посочване на правните и фактически основания.

В конкретния случай, жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б., вид Д, като е заявил, че ще живее под наем в предоставен от Г. И. К. имот, находящ се в [населено място], [улица], ет.4, ап.8. За доказване на това обстоятелство е представен Договор за наем на недвижим имот, нотариално заверен /л.18/.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни, може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република Б. на едно от основанията, посочени в този закон. В разпоредбите на ал. 2 и ал. 3 е прието, че виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до една година и с право на пребиваване до 360 дни може да бъде издадена, когато това е предвидено в Наредбата по чл. 9е, ал. 1, като визата за дългосрочно пребиваване дава право на многократно влизане на територията на Република Б. в рамките на срока на нейната валидност.

Като правно основание за отказ на заявения вид виза е посочена нормата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. Съгласно цитираната норма, се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

В случая, отказът е издаден въз основа на изразено отрицателно становище на дирекция "Миграция" МВР по искането на А. Л. Д. за дългосрочна виза, в което е посочено, че са налице основателни съмнения за трайно установяване на лицето в страната, каквато е хипотезата на чл.25 ал.1 т.9 ЗЧРБ и чл.9 ал.1 ЗЧРБ. Уточнено е и че при извършена проверка от служители на Група

„Миграция“ при ОД на МВР П. е установено, че апликантът няма намерение да се установи трайно, продължително или постоянно в Република Б., като целта му е да пътува по-лесно в Европа.

Всеки случай за издаване на виза се разглежда самостоятелно и компетентният орган постановява решението си, в случая отказ, въз основа на резултатите от извършените проверки и оценката на риска за конкретния кандидат.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, регистрираното заявление, представените документи и извършената проверка не предполагат задължително издаване на виза. Не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б.. Преценка за наличието на тези основания се прави от административния орган, компетентен да издаде, съответно да откаже издаването на исканата виза, като в случай, че прецени, няма пречка да извърши проверка на факти и данни, свързани с наличието на обстоятелства по чл. 10 от ЗЧРБ, в това число и да поиска информация и становище от ДАНС и дирекция "Миграция" МВР, с което административният орган преценява дали да се съобрази. В случая от група "Миграция" към ОД на МВР П., видно от писмо рег. 312р-18728/04.08.2025г. е изразено становище „отрицателно“ по искането за дългосрочна виза,

При мотивиране на отказа за издаване на виза, административният орган се е съобразил с изложеното становище от дирекция "Миграция" МВР и е мотивирал акта с него. В тази връзка е и съдебната практика, че не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото му издаване. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт. В тази хипотеза попада и настоящият случай.

Обжалваният отказ е издаден при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 9е от ЗЧРБ, условията и редът за издаване, отказ за издаване, анулирането и отмяната на визи и за определяне на визовия режим се определят с наредба на Министерския съвет, а условията и редът за съгласуване на заявленията за издаване на визи се определят с инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". В чл. 9ж, ал. 1 ЗЧРБ е посочено, че за издаване на виза кандидатът подава попълнено и подписано заявление по образец, към което прилага документи, доказващи целта на пътуването.

В чл. 27, ал. 6 от Наредбата е предвидено, че определените по чл. 27, ал. 2 консулски длъжностни лица, преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза, извършват проверка на декларираните данни и представените документи и задължително изпращат заявлението до Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове и Визовата информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс.

Според чл. 34, ал. 1 от Наредбата, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б..

Отказът е издаден след проведена съгласувателна процедура с Дирекция "Миграция" - МВР и ДАНС съобразно чл. 30, ал 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР) – в относимата редакция към момента на постановяване на акта), според който консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Дирекция "К. отношения", въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република Б. и Държавна агенция "Национална сигурност".

В случая е налице положително становище от ДАНС, но отрицателно такова на дирекция "Миграция" МВР.

Според настоящия съдебен състав, в хода на проведеното съдебно производство, жалбоподателят не обори изводите на административния орган, направени в оспорения отказ, в съответствие с дадените му указания по чл. 170, ал. 2 от АПК в определението за насрочване на делото.

По силата на чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република Б. на едно от основанията, посочени в този закон.

В разглеждания казус чужденецът не е мотивирал искането си за издаване на виза на някое от посочените основания. Не е ясно дали изобщо смята да се установи в Б., т.к. е посочил, че целта му е единствено улеснено и безпроблемно пътуване из Европа, при роднини, както и с какво ще се занимава и как ще се издържа, т.е. липсва ясна очертана цел, за това какви са истинските му намерения, налагащи издаване на виза за дългосрочно пребиваване.

Цитираното по-горе писмо на дирекция "Миграция" МВР обвързва консулското длъжностно лице относно установените при проверките факти, сочещи, че в случая за апликанта не са налице условията на чл.25, ал.1, т.9 ЗЧРБ. Установените обстоятелства навеждат на извода, че същият не е доказал достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. След като страната не се справи с разписаната в закона и указана ѝ от съда доказателствена тежест, тя следва да понесе последиците от недоказването.

Следва да се отбележи, че никъде не се твърди, че заявителят ще живее със семейството си Б., в случай, че получи виза за дългосрочно пребиваване. Т.е. ако се приеме, че същият се установи в страната, вероятността за нарушаване на правото, гарантирано в чл. 8 от ЕКЗПЧОС би се увеличила значително, тъй като това означава семейството да бъде разделено.

Жалбоподателят не доказва нито в хода на административното, нито на съдебното производство истинската цел, условията и намеренията за пребиваването си в страната,

поради което следва да се приеме, че административният орган правилно е отказал издаване на виза тип „D“. /В този см. Решение № 2280/2025г. по адм.д.8436/2024г., Решение № 3456/2023г. по адм.д.811/2023г., и двете по описа на ВАС/.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправни разпоредби. Същият е издаден за целите, на основанията и по реда, установени от закона по смисъла на чл.4, ал.2 АПК и при спазване на принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 АПК – без да засягат правата на лицето в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Ето защо, обжалваният отказ за издаване на виза е законосъобразен, поради което жалбата срещу него, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски. Предвид обстоятелството, че такива не са поискани, съдът не дължи присъждането им.

Мотивиран от горното, Административен съд – София- град, I отделение, 18-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Л. Д., гражданин на И., [дата на раждане] , притежаващ паспорт серия Р № А22916593, издаден на 29.11.2023г. и валиден до 28.11.2031г., чрез адв. А. П. срещу Отказ на виза, издаден въз основа на Заявление за издаване на виза, подадено на 27.07.2025г., издаден от Завеждащ консулска служба в Посолството на Република Б. в А., с който на основание чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ е отказано издаване на виза за дългосрочно пребиваване.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ :